

[Arbejdsministeren]

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg har lovet udvalget at uddybe de oplysninger, jeg har givet under samrådet, her i folketingssalen.

Bestemmelserne i mæglingforslaget fra 1984 er en del af overenskomsten på området. Overenskomstens bestemmelser kan generelt set ikke ændres af nævnet bortset fra bestemmelser, der er omfattet af emnerne i § 6. For så vidt angår punkt 3 i mæglingforslaget fra 1984 vedrører det indregning af tjenestetidskomponenter i arbejdstid eller betaling herfor. Dette emne er omfattet af formuleringen i § 6 i lovforslaget, og derfor kan nævnet ændre denne bestemmelse som led i sin afgørelse.

Jeg skal endvidere oplyse, at nævnte punkt 3 i øvrigt bortfalder efter sit indhold, hvis eller når der sker afskedigelse af yderligere et meget begrænset antal læger, under 60, idet der er sket afskedigelse af godt og vel 300 af de 360 læger, der omtales i paragraffen.

Jeg vil også gerne benytte lejligheden til at understrege, at Folketinget om nogle få minutter med et meget stort flertal vil beslutte, at sygehuskonflikten skal standse. Det gør Folketingets flertal for patienternes skyld og på patienternes vegne. (*Tiltråb fra tilhørerpladserne*). Jeg er meget glad for, at beslutningen træffes af et stort flertal i Folketinget, for det er et meget klart signal til lægerne om, at nu skal de i arbejde.

Det skal de på to måder. Det skal de først og fremmest på sygehusene her og nu, så patienterne ved, at de, når de bliver indkaldt for at blive opereret, også bliver opereret. Men lægerne skal også i arbejde på en anden måde. Det skal de i forlængelse af lovforslaget i det aftaleforløb, hvor lægerne gennem aftale med Amtsrådsforeningen og de andre sygehusejere skal etablere et stort antal faste speciallægestillinger. Det skal man også i det udvalg, hvor lægerne sammen med modparten skal forhandle en bedre uddannelsesrettelæggelse og en bedre arbejdstilrettelæggelse med henblik på at skabe grundlag for et forbedret sygehusvæsen. Endelig skal man det ikke mindst i det paritetiske nævn, hvor nogle få af overenskomstens regler om arbejdstilrettelæggelse skal afklares med henblik på at sikre et bedre sygehusvæsen til gavn for patienterne.

Nu har Folketinget om nogle få minutter talt, nu må lægerne forstå, at de skal på arbejde. (*Tiltråb og bifaldstilkendegivelse*).

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Efter den provokerende tale, arbejdsministeren holdt, synes jeg, det er rimeligt at understrege, at Socialistisk Folkeparti, når vi stemmer imod dette forslag, ikke dermed vil tilkendegive, at vi synes, patienterne skal have det ringe. Arbejdsministeren får det fremstillet, som om flertallet nu har taget patent på sikring af patienterne, og heri må ligge, at de, der stemmer imod, ikke er interesserede i den slags ting. Det er naturligvis ganske urigtigt.

Når vi stemmer imod, er det, fordi vi føler, at dette er den dårligst tænkelige måde både på kortere og længere sigt at sikre forholdene for patienterne på. Jeg ved ikke, hvad der sker på hospitalerne. Det er da muligt, at det hele går i orden – sådan da – det er også muligt, det ikke gør det; det kan jeg ikke have noget som helst kendskab til. Jeg ved bare, at man skaber et dårligt arbejdsklima, og jeg ved, at et dårligt arbejdsklima går ud over patienterne mere end noget andet.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg var noget overrasket over, at arbejdsministeren holdt den tale, han netop holdt, idet jeg havde den klare fornemmelse, at der mellem partierne var en aftale om eller en forståelse for, at sagen med den tale, hr. Bo Kristensen på arbejdsmarkedsudvalgets vegne holdt, var slut for Folketingets vedkommende. Jeg tror ikke, at en tale af den art, arbejdsministeren netop har holdt, svarer til ånden i det, vi har aftalt, og jeg tror ikke, den er egnet til at fremkalde det, vi alle ønsker, nemlig fredeliggørelse af tilstanden på sygehusene af hensyn til patienterne.

Jeg vil gerne understrege, at den arbejdskonflikt, vi standser med dette lovforslags vedtagelse, er en lovlig arbejdskonflikt, en overenskomstmedholdelig arbejdskonflikt, og vi har i Socialdemokratiet lagt afgørende vægt på, at den blev standset på en måde, der respekterede de faglige interesser, de faglige principper, de faglige rettigheder. Det